

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 15. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 16. december 2016
Tidspunkt: kl. 8.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Carsten Kudsk (DF), Jan E. Jørgensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Finn Sørensen (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen og energi-, klima- og forsyningsminister Lars Chr. Lilleholt.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3512 (miljø) den 19. december 2016

EUU alm. del (16) – bilag 225 (kommenteret dagsorden til Europaudvalgets møde 16/12-16)

Miljø- og fødevareministeren forelagde dagsordenen for miljødelen af miljørådsmødet den 19. december 2016, som indeholdt et enkelt punkt til orientering.

Energi-, forsynings- og klimaministeren forelagde den klimasag, der var på dagsordenen for miljørådsmødet den 19. december, til orientering. Det drejede sig om revisionen af kvotehandelsdirektivet.

1. Beskyttelse af menneskers sundhed og miljø ved forsvarlig håndtering af kemikalier

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 3512 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Miljø- og fødevareministeren: Punktet vedrører vedtagelse af et sæt rådskonklusioner om kemikaliepolitikken. På rådsmødet skal vi vedtage rådskonklusioner med henblik på at sætte retning for det videre arbejde på kemiområdet i EU.

Timing af rådskonklusionerne er særdeles velvalgt. Til næste år skal Kommissionen nemlig evaluere REACH-forordningen, og i 2018 skal Kommissionen fremlægge en strategi for et ugiftigt miljø i EU. Det er en opgave, der følger af det 7. miljøhandlingsprogram.

Så det er et godt tidspunkt for Rådet at komme med sine prioriteter for de næste par års opgaver for Kommissionen på kemiområdet på. Og det er da også derfor, at Danmark igennem længere tid har skubbet på for netop at få vedtaget rådskonklusioner nu.

Regeringen lægger vægt på en ambitiøs EU-kemikaliepolitik, hvilket vi bl.a. forfølger aktivt gennem det dansk initierede REACH-Up-initiativ. Vi har derfor også arbejdet aktivt på at få et sæt ambitiøse rådskonklusioner, der afspejler danske prioriteter. Og det er lykke-

des os ganske fint. Alle regeringens prioriteter er kommet med i rådskonklusionerne, herunder bl.a. de fire danske fokusområder:

1. hormonforstyrrende stoffer,
2. nanomaterialer,
3. cocktaileffekter og
4. kemikalier i produkter.

Så der er god grund til at være tilfreds med rådskonklusionerne, og regeringen kan støtte det foreliggende udkast på rådsmødet. Derudover vil jeg kort oplyse, at vi på rådsmødet eventuelt skal behandle et punkt om miljømærket Blomsten. P.t. er Kommissionen ved at foretage en evaluering af Blomsten. Der er i den forbindelse forlydender om, at visse dele af Kommissionen overvejer at opgive flere produktgrupper eller endda hele miljømærkeordningen.

Jeg har derfor også skrevet til første næstformand Frans Timmermans og fremført, at det er præmaturligt at diskutere mærkets fremtid, før den ventede evaluering offentliggøres af miljøkommissæren. Jeg har understreget, at der i Danmark er stor tilfredshed med miljømærket både blandt producenterne og forbrugerne.

Afslutningsvis vil jeg kort oplyse udvalget om, at Kommissionen netop har revideret sit forslag til kriterier for hormonforstyrrende egenskaber. De kommer formentlig til afstemning i pesticidkomiteen den 21. december. Udvalget blev orienteret om Kommissionens forslag ved notaterne af 5. september, så jeg vil blot benytte lejligheden til at nævne, at Kommissionen med sit reviderede forslag har imødekommet vores kritik på visse punkter, mens forslaget på andre punkter fortsat er meget problematisk. Regeringen er derfor stadig kritisk over for forslaget. Jeg arbejder derfor fortsat på at Kommissionen retter yderligere ind og kommer med nogle videnskabeligt holdbare kriterier, så beskyttelsesniveauet ikke nedsættes.

Rasmus Nordqvist glædede sig over, at kemidelen så meget ambitiøs ud. Det var vigtigt at evaluere ordningen, før man begynder at pille ved blomstermærket, så diskussionen kunne finde sted på et sagligt grundlag. Det skulle regeringen kæmpe for.

Jan E. Jørgensen syntes, at det lød mærkeligt med Blomsten, eftersom den havde fået større og større tilslutning i løbet af de år, den havde eksisteret. Den var blevet taget godt imod, både af detailhandelen og forbrugerne. Hvad var begrundelsen for at tage produktgrupper ud eller helt fjerne mærket? Det var det eneste produktmærke for nonfoodprodukter.

Miljø- og fødevareministeren svarede Rasmus Nordqvist, at de var meget opmærksomme på blomstermærket, og at det var nødvendigt at evaluere det, før man overhovedet begyndte at røre ved det. Det havde man gjort opmærksom på. Ministeren svarede Jan E. Jørgensen, at det bare var forlydender, man havde hørt. Han ville gerne gøre udvalget opmærksomt på, at der måske var noget på vej.

Jan E. Jørgensen spurgte, om der var behov for at gøre en større indsats. F.eks. kunne detailhandelens organisationer tage det op på EU-plan via Eurocommerce.

Miljø- og fødevareministeren svarede, at man nu havde skrevet til Frans Timmermans, og det ville komme op som et eventuelt punkt på mødet. Han ville egentlig gerne afvente, til man mandag havde fået afklaret op og ned i situationen. Ellers var der absolut god grund til at aktivere organisationerne.

2. Forslag til ændring af direktiv om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (kvotehandelsdirektivet)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2015) 0337

Rådsmøde 3512 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2015) 0337 – svar på spm. 1 om udviklingen i CO₂-kvoteprisen i perioden 2005-2015, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

EUU alm. del (16) – bilag 116 (side 128 FO, forhandlingsoplæg forelagt 14/10-16)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Revisionen af kvotehandelsdirektivet blev senest forelagt for udvalget til tidligt forhandlingsoplæg i oktober. Da det ikke er så lang tid siden, vil jeg ikke i dag gennemgå forslaget og regeringens holdning hertil i detaljer. Jeg vil i dag alene fokusere på, hvad der er sket, siden sidst udvalget blev forelagt sagen.

Det slovakiske formandskab havde til hensigt at sætte sagen på dagsordenen for rådsmødet til generel indstilling. Dette ændrede de dog på i onsdags. Formandskabet vil nu alene bruge rådsmødet til at fremlægge en fremskridtsrapport om sagen, det vil sige en status over, hvor langt Rådet er nået i deres drøftelser af forslaget. Der skal altså ikke længere vedtages noget på rådsmødet. Formandskabet har ellers arbejdet hårdt med henblik på at forsøge at opnå en generel indstilling i Rådet, men har måttet erkende, at der endnu var for mange politiske udeståender.

Ud fra et dansk synspunkt ser forhandlingerne om forslaget stadig fornuftige ud, og der synes overordnet at være en god balance i sagen. En meget vigtig prioritet for regeringen har bl.a. været spørgsmålet om strukturelle reformer. Regeringen ønsker, at der skal ske strukturelle reformer af kvotehandelsystemet, som kan være med til at mindske det meget store overskud af kvoter, som systemet er udfordret af i dag.

I oktober fremhævede jeg, at det nok ville blive vanskeligt at få vedtaget vidtgående strukturelle reformer på grund af den manglende opbakning, som der hidtil havde været blandt medlemsstaterne hertil. Det er siden da lykkedes Danmark sammen med en række andre ligesindede lande at få bragt emnet ind i forhandlingerne. Det er dog vigtigt samtidig at nævne, at der er lang vej fra at erkende behovet for at gøre noget, til at der så også bliver vedtaget tilstrækkelige, vidtgående strukturelle reformer. De forslag, som vi indtil nu har set, går efter dansk opfattelse ikke langt nok.

Der arbejdes dog fra dansk side aktivt for sagen på flere fronter. Ud over at få andre medlemsstater inddraget har vi også været aktive over for Kommissionen og Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har også sendt et ret klart signal om behovet for ambitiøse reformer. Det er opmuntrende, selv om der også i Parlamentet er forskellige holdninger til, hvordan det skal løses. Jeg vil derfor benytte lejligheden til på rådsmødet at adressere behovet for strukturelle reformer. Vi vil som nævnt vedblive med at arbejde for, at vi med de strukturelle reformer opnår et så ambitiøst resultat som overhovedet muligt.

Rasmus Nordqvist havde bidt mærke i, at Vedvarende Energi i sit høringssvar skrev, at man skulle reducere kvoteloftet med 5 pct. frem for de 2,2 pct., hvis det skulle være ambitiøst nok til at opnå Parisaftalens mål. Hvad var det, man var ambitiøs med, hvis ikke det var det?

Energi-, forsynings- og klimaministeren svarede, at regeringens ambition var at få kvotehandelssystemet til at fungere. Det gjorde det ikke i dag. Det var et redskab til at gennemføre de mest omkostningseffektive reduktioner, og det var en forudsætning, at markedssystemet kom til at fungere optimalt. Derfor arbejdede man sammen med en række af de mest ambitiøse andre lande for at få systemet til at fungere. Der var lang vej endnu. Der var ikke så stor vilje, som man kunne ønske sig.

Finn Sørensen spurgte, hvad der lå i det, når ministeren sagde, systemet skulle komme til at fungere. De ændringer, der blev lagt op til, var ikke ambitiøse nok. Ville de mere ambitiøse ændringer, ministeren gerne ville have, føre til mere eller mindre handel med kvoter? Ville det i så fald mindske CO₂-udslippet?

Rasmus Nordqvist sagde, at det netop handlede om at opnå de fælles mål om CO₂-reduktion. Ville Danmark arbejde for en større reduktion end de 2,2 pct.? Han gentog, at Vedvarende Energi i deres høringssvar, som Det Økologiske Råd og Danmarks Naturfredningsforening havde tilsluttet sig, skrev, at reduktionen burde være på 5 pct.

Carsten Kudsk spurgte til tildelingsmodellen for gratis kvoter. Var det korrekt, at et land med meget lavt bruttonationalprodukt kunne få gratis kvoter? Lande med meget dårlig økonomi var blandt de helt store forurenere. Kunne man sælge gratiskvoterne til andre lande? I så fald kunne man forestille sig, at der blev spekuleret i det. På et tidspunkt havde der også været snak om, at Bulgarien ikke skulle reducere så meget, nævnte han.

Energi-, forsynings- og klimaministeren svarede Finn Sørensen, at man sammen med en række andre lande arbejdede på at få reduceret antallet af kvoter for at få kvotemarkedet til at fungere og få kvoteprisen op. Der var for mange p.t.

Ministeren svarede Rasmus Nordqvist, at der i Rådet var enighed om at øge den lineære reduktionsfaktor fra 1,74 til 2,2 pct., som det blev fastlagt af EU's stats- og regeringschefer i rådskonklusionerne fra oktober. Der var dog ikke opbakning til at øge reduktionsfaktoren yderligere i Rådet, fordi det ikke ville være i overensstemmelse med det kompromis, der blev indgået på DER i 2014. I Rådet havde drøftelserne indtil nu været fokuseret på muligheder for at styrke den markedsstabiliserende kvotereserve ved at øge overførslen af overskydende kvoter fra kvotemarkedet. Derudover havde der været overvejelser om at annullere kvoter i reserven, så noget af kvoteoverskuddet annulleres permanent. Ministeren troede umiddelbart, det ville være mest realistisk at opnå enighed i Rådet om sådanne tiltag.

Ministeren svarede Carsten Kudsk, at reglerne for tildeling af gratiskvoter var ens for anlæg inden for samme sektorer på tværs af EU. Der var derfor tale om regulering uden konkurrenceforvridende effekter i de enkelte sektorer i EU.

Rasmus Nordqvist spurgte, om det ville have den ønskede effekt, når man nu ikke kunne opnå enighed om større reduktion, eller om det bare ville være et lille chassé-trin fremad.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at man jo altid kunne diskutere, om der var tale om konkurrenceforvridning. Så vidt han havde forstået, skulle Bulgarien ikke reducere deres CO₂-udledning, overhovedet. Var det ikke korrekt?

Energi-, forsynings- og klimaministeren sagde, at regeringen arbejdede for en strukturel reform af EU's kvotehandelsystem med henblik på at sikre, at kvotemarkedet kom til at fungere mere hensigtsmæssigt. Det var den indstilling, han ville møde op med på mødet sammen med en række af de mest ambitiøse lande. Det var afgørende for, at man kunne leve op til klimamålene, at man fik kvotehandelsystemet til at fungere. Det havde man gjort en indsats for over en længere periode, og nu måtte man erkende, at der var lande, hvor viljen ikke var så stor. Det var også derfor, det nuværende formandskab havde valgt at udskyde løsningen og lade det næste formandskab arbejde videre med det.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at han måske blandede non-ETS- og ETS-systemet sammen.

3. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede 08.55.